

Na konci začátku: Kdo vlastně prohrál? A kdo zvítězí? Na malomyslnost není čas. Podvod? Kontrarevoluce? Nejít k volbám? Kyselé hrozny? Lze vyhrát na soupeřově hřišti? Co přijde na konec? Malý dovětek k velkému tématu

protiproud.info/politika/6951-na-konci-zacatku-kdo-vlastne-prohral-a-kdo-zvitezi-na-malomyslnost-neni-cas-podvod-kontrarevoluce-nejit-k-volbam-kysele-hrozny-lze-vyhrat-na-souperove-hristi-co-prijde-na-konec-maly-dovetek-k-velkemu-tematu.htm

15. 1. 2023

Tisk článku

[Poslat e-mailem](#)

[Petr Hájek](#) dostal spoustu reakcí na odvysílaný povolební rozbor v rozhovoru s Michalem Semínem, a přestože s mnohými dopisy si lépe poradí v blízké Tea Party, má za to, že na něco je nutné odpovídat hned

K prvnímu kolu prezidentských voleb jsme se docela obsírně vyjádřili v rozhovoru s Michalem Semínem. Šlo o bezprostřední reakci v teprve testovaném novém TV studiu Protiproudu. Snaha dostat záznam co nejdříve „ven“ způsobila řadu technických potíží – zvláště ve zvuku – za což se omlouváme, příště už to bude lepší. A především se těšíme, že průběh a výsledky druhého kola za dva týdny již

budeme spolu s Protiproudaři sledovat a komentovat v reálném čase, v přímém přenosu – a tedy i s bezprostředními reakcemi na názory diváků.

Odkazujeme na druhou verzi videa, kde jsou zmírněny následky technických obtíží při natáčení. První verzi jsme však také nechali zveřejněnou, abychom nekladli překážky její "cestě internetem" a především proto, abychom zachovali cennou diskusi, která se pod videem mezitím rozpoutala. Děkujeme za pochopení!

Nicméně i tak přišla okamžitě do redakční pošty záplava dopisů od těch, kteří si rozhovor pustili. A cítím povinnost vyjádřit se krátce alespoň k jistému trendu, který u některých převažuje (ostatní si nechám na naše pravidelné klidné „posezení u čaje“). Pochopitelná a logická je většinová frustrace voličů Jaroslava Bašty. Za zbytečné (a vlastně nebezpečné) však mám občasné projevy beznaděje. Na tu opravdu právě v této době není kdy, jakkoli té bezprostřední emoci rozumím.

Prostě kandidát, kterého jsme podporovali, z řady důvodů prohrál. Tak trochu na to „naše strana barikády“ u přímých prezidentských voleb není zvyklá. Opakované vítězství Miloše Zemana vytvořilo v myslích mnoha nepodvolených představu, že to jaksi nemůže být jinak. Že pokud může přímo „promluvit lid“, ukáže se nekaširovaná „realita“. A nyní – když realita ukázala svou pravdivou tvář – ještě znásobenou volební katastrofou z posledních parlamentních voleb (a „propadnutím“ více než miliónu hlasů, což přivedlo k moci „pětikolku“), mnohým připadá, že je konec.

Jenže pravý opak je pravdou. Je to začátek. Je to vlastně vzkaz. Jen mu musíme správně porozumět.

Čtěte ZDE: Těžký úkol pro zrádce: Jak konečně zavřít ústa nepodvoleným? V řadě od Heydricha k Jourové, Rakušanovi, Černochové a Fialovi. Smějící se bestie. Smích staví armády i z dětí. Hrůza z toho, že se nebojíme. 50 odstínů doby

Podvod? Kyselé hrozny?

Varuji především před přeceňováním možností volebního podvodu (kterým si mnozí vysvětlují slabý výsledek J. Bašty). Jistěže volební podvody probíhají nejen ve Spojených státech (kde to naposled přivedli téměř k dokonalosti). Také u nás (i když zatím obtížněji, ale americká inspirace je jasná: korespondenční volby atd.) bude vládnoucí totalitní moc podvádět stále drsněji a dramatičtěji. Ale výsledky prvního kola této prezidentské volby byly podvody – pokud vůbec – poznamenány pravděpodobně jen minimálně, a na konečném výsledku nemohly nic změnit. Pokud se hlasy voličů SPD přesouvaly od Bašty k Babišovi, bylo to jejich vědomé rozhodnutí. A je úplně jiná věc, jiný žánr, co si o tom myslet, a jak to vysvětlovat.

Obdobně sporné jsou názory těch, kdo vědomě nešli hlasovat. Jeden z nich, člověk, jehož názoru si vážím, mi napsal, že jde o vítězství nepolitiky nad politikou vydávané za demokracii. Ani s tím se neumím ztotožnit. Možná šlo o takový pokus – který ovšem neuspěl. Andrej Babiš i Jaroslav Bašta jsou jednoznačně představiteli politiky (a nejen teoretické). Pokud je politika definována jako artikulace zájmů částí společnosti ve veřejném prostoru, pak oba tyto zájmy

představují. Nepolitika či nepolitická politika (Havel) je něco jiného. Bašta prohrál, ale Babiš pokračuje. A především: Odmítnutí jít volit je sice také volba, ale ta již plně dává do rukou manipulátorům (a ano, tyto volby byly jako všechny ostatní z velké části mediálně zmanipulované, odlišme to však od explicitních podvodů). Kdo nešel volit, má nepochybně právo na komentář k výsledkům, ale kdesi v pozadí vidět prosvítat kyselé hrozny a lišky na vinici. To je boj?

Kontrarevoluce?

Ale především: Prezidentské volby nejsou pro naši zemi zdaleka nejdůležitější (jako ty všeobecné, volby do sněmovny parlamentu). Symbolicky nicméně všechny ostatní dalece převyšují. I proto, že v nich mají občané možnost vyjádřit svůj postoj a preference přímo – bez zprostředkování přes jiné volené zástupce (poslance). Nesouhlasím proto s některými (jinak velmi váženými nemainstreamovými) kolegy či politology, že změna prezidentské volby z nepřímé na přímou byla chybou. Ostatně – stačí porovnat tragickou účast ve volbách do senátu se zájmem veřejnosti o prezidentské klání.

To však zdaleka není ten hlavní důvod. Tím je nakročení k jinému typu uspořádání veřejného prostoru. Tak, aby alespoň trochu odrážel skutečné zájmy většiny, dokud jsme nuceni vůbec akceptovat frašku vydávanou současnou mocí za demokracii (lidovládu). Pokud nespolehneme na revoluční řešení a násilné převzetí moci (byť třeba „sametově“), zbývá kontrarevoluce: Tedy úsilí o návrat alespoň trochu normální demokracie (jako to učinil třeba V. Orbán v Maďarsku), coby první krok ke spravedlivějšímu systému (skutečně spravedlivý sice existuje, ale k tomu máme ještě na míle daleko – rád si o tom budu s vámi povídat v pořadu Alfa a Omega, až zprovozníme přímé přenosy). Zatím jde o první krok k tomu alespoň „spravedlivějšímu“.

Čtěte ZDE: Aktualizace: Babiš osvobozen! Nic to nemění na tom, že nepodvolení mají napřaženo. Přijde další direkt Fialovým? Rvačka v Kavárně. Prozradí plačící Hilšer spiknutí? Co podplukovnice? Kdo protestuje, má už jasno: Buď, anebo!

Lze vyhrát na soupeřově hřišti?

Tím je dost možná systém prezidentský s většinovou volbou (vítěz bere vše) se dvěma či třemi soupeřícími politickými stranami, které mají uvnitř různá soupeřící „křídla“. Parlament sice dál existuje, ale prezident si jmenuje vládu, fakticky je v jejím čele – a neexistuje výmluva na nemožnost naplnění volebních předsevzetí kvůli „koaličním partnerům“.

Proto Bruselu a jeho vazalům (vyjma Francie) tolik vyhovuje německý systém kancléřský s nutností vytváření absurdních koalic (jak to právě nyní u nás vidíme ve zvlášť odporné variantě). V něm jsou strany jen prázdné mucholapky na nalákání určitého spektra voličů – ale ve skutečnosti jsou všechny stejné a „koaliční lži“ se vyvíjejí z nesplněných slibů. Proto je takové úsilí globalistů zahubit většinový volební systém v anglosaských zemích.

To, co ale v našem případě nyní „řešíme“, je otázka, zda lze za současného nespravedlivého a podvodného systému vůbec vyhrát – tedy reprezentovat postoj skutečné většiny. Zemanův příklad ukazuje, že to možné je. Že i na soupeřově hřišti (kde se klidně mění

pravidla uprostřed zápasu, jak nám hezky předvedl již několikrát ústavní soud pana Rychetského) lze zvítězit. Je to však mimořádně těžké – a bude stále těžší, protože do hry ještě vstoupí „americké“ podvody. A přesto nám nic jiného nezbývá.

Co přijde na konec?

Co tím má být řečeno? No to staré známé – nestahujme kalhoty, když skutečný brod (dokončení totalitního koncentráku Velkého resetu či válka) je ještě přece jen až za další zatáčkou. Hrajeme sice na soupeřově hřišti a podle jeho not a pravidel, ale něco udělat i tak ještě lze. Kdyby například do druhého kola postoupila s plastovým lampasákem Pavlem i Čaputová-Nerudová, stálo by za to jít do volební místnosti.

Oni úplně stejní nejsou, protože za nimi stojí soupeřící byznysově lobbystické skupiny – a například napomoci tomu, aby se rozhádaly (když třeba formálně slabší porazí silnější), a rychleji se tak přiblíží konec jejich mocenského monopolu, také není bez půvabu.

Čtěte ZDE: Pár hodin před volbou: Kdo je vlastně kdo? Spor o šance. Není to celé jenom past? A co když Babiš neproleze ani do druhého kola? Hnutí odporu ve vzácné shodě. I Vrabel volí Baštu. Odkud nám to vykukuje ďábel? Jde se na to, přátelé!

Jejich konec přijde tak jako tak, dříve či později. A i v té nejhorší variantě máme možnost přispět svým malým dílkem, aby to bylo dříve. Námitka, že účastí na volbě takovou moc pomáhám legitimizovat je planá: Tato moc žádnou legitimitu nemá, nepotřebuje ji, pouze si na ni hraje – a stejně ji bude mediálně prezentovat jako fakt. Ale také neví, že žádný plán nikdy nevyjde. A tomu je možné (a nutné) napomáhat.

Vítězové mocenských zápasů vedou často patetické řeči. Zbytečně. Na jistý patos má nárok naopak ten, kdo prohrál. Tak si ho ve výhledu na blízké druhé kolo prezidentské volby také dovolím.

Jeden takový by se nabízel citací z dob rytířských zápasů o uchování jedné mizející fantastické epochy, v níž čest a Pravda byly autenticky v popředí zájmu statečných mužů a půvabných (a tím také velmi mocných) žen. Mám takový jeden obraz na zdi v redakci. Představuje Dona Quijota a jeho věrného Sancho Panzu.

Ale myslím, že se k našemu dnešku hodí spíše jeden civilnější – ač z podobné „nepodvolené“ líhně: Cyrano z Bergeracu a jeho:

„Ach, lidská hlouposti! / Ty v prach mě srazíš přec. / Však bít se budu, bít a bít – až nakonec!“

The image is a promotional graphic for a QR code payment system. It features a portrait of a man in a suit on the left, with large red and black letters 'QP' behind him. The background is a sunset over a crowd. Text on the left asks if the article enriched the reader and if they want Protiproud to survive. A QR code is on the right with the number 7472813001/5500. At the bottom, it provides bank details for international payments.

**Obogatil Vás tento článek?
Chcete, aby Protiproud žil?
Kolik? To je na Vás. Děkujeme.**

7472813001/5500

QR Platba

**Údaje pro platby ze zahraničí:
IBAN: CZ485500000007472813001 SWIFT: RZBCCZPP**

[na hlavní stranu](#)

Tagy článku
